

ПЕРЕКЛАД ІНФІНІТИВНИХ КОНСТРУКЦІЙ У НАУКОВО-ТЕХНІЧНОМУ ТЕКСТІ

Питання про інфінітив та інфінітивні конструкції на сьогодні є особливо актуальним в перекладознавстві, оскільки в українській мові немає прямих відповідників таким специфічним англійським інфінітивним утворенням, як конструкції із вторинною предикацією, що призводить до певних труднощів під час перекладу. До таких структур належить об'єктний інфінітивний зворот, суб'єктний інфінітивний зворот та інфінітивний зворот з прийменником *for*.

Переклад науково-технічної літератури відрізняється від перекладу інших типів текстів не лише особливим стилем, але й складністю передачі граматичних конструкцій мови оригіналу мовою перекладу. Щоб не спотворити зміст тексту оригіналу, перекладачеві під час перекладу слід вміти виокремлювати інфінітивні звороти в реченні, правильно визначати їх синтаксичну роль. З цих причин вважаємо за доцільне проаналізувати основні способи та особливості перекладу найбільш уживаних інфінітивних конструкцій.

Переклад інфінітивного звороту з прийменником “*for*” залежить від виконуваної їм функції. Найчастіше він виконує в реченні функцію обставини. При перекладі прийменник “*for*” опускається, а весь зворот перекладається повним підрядним реченням, що зазвичай вводиться за допомогою сполучника “що”, “щоб”, “для того, щоб”, до того ж іменник (або займенник) цього звороту разом із передуючим прийменником “*for*” перекладається іменником (або займенником) у функції підмета підрядного речення, а інфінітив – дієсловом-зв'язкою в особовій формі. Іноді цей інфінітивний комплекс може перекладатися інфінітивом або іменником чи займенником у давальному відмінку з інфінітивом.

В українській мові немає конструкції, що відповідає звороту “об'єктний відмінок з інфінітивом”, тому така англійська граматична конструкція перекладається додатковим підрядним реченням, що вводиться сполучниками “що”, “щоб”, “як”, підмет якого відповідає іменнику у загальному відмінку (або займеннику в об'єктному відмінку) англійського звороту, а присудок відповідає інфінітиву цього звороту.

Суб'єктний інфінітивний зворот складається з підмета, “вставного” дієслова та інфінітиву. В реченні така конструкція виконує роль складного підмета. Цей граматичний зворот перекладається складнопідрядним реченням. Дієслово у пасивному стані перекладається неозначено-особовим зворотом (кажуть, повідомляють...), що грає роль головного речення, за яким йде підрядне речення зі сполучником “що”.

Отже, проаналізувавши способи перекладу основних англійських інфінітивних зворотів на українську мову, можна дійти висновків, що вони є дуже поширеними в науково-технічній літературі. Переклад таких граматичних конструкцій залежить від виконуваної ними функції в реченні та здійснюється головним чином, за рахунок введення підрядного речення зі сполучниками “що” та “щоб”.

Науковий керівник: Смірнова Т. В., старший викладач